

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

muligt, vil der naturligvis blive taget hensyn til udgifter til rationalisering og investering. Jeg betragter det som værende af ganske afgørende betydning for hele prisdannelsen her i landet og for forbrugerne, at man animerer industrien og andre til at rationalisere, og jeg håber, at man i administrationen, i prisdirektoratet vil være vågen overfor disse synspunkter.

Et af de ærede medlemmer var inde på spørgsmål om specielle emner, priserne på havregryn og konserves. Jeg er ganske sikker på, at man i priskontrolrådet og prisdirektoratet i enhver henseende er opmærksom på de forhold, det ærede medlem nævnte. Jeg har indtrykket af, at prisdirektoratet netop på disse områder i høj grad har været vågen overfor de problemer, der forelå, og der foreligger ikke for mig noget som helst, som kunne give anledning til at tro, at man i prisdirektoratet skulle have tilladt en forhøjelse af priserne, som ikke var i høj grad nødvendig for en nødtørftig dækning af produktions- og øvrige omkostninger.

Det ærede medlem hr. Steffensen var inde på at fremføre forøgelsen i antallet af indregistrerede prisaftaler som bevis for, at der på dette område skete en uheldig udvikling. Jeg tror ikke, man kan opstille noget proportionalt regnskab i den henseende. En hel del af de aftaler, der registreres, er jo af direkte betydning, bl. a. for omkostningsdannelsen; en hel del af de aftaler, som indregistreres, er virkelig af betydning i den henseende, idet de sparer en hel del unødvendige udgifter. Løvrigt vil jeg gerne sige, at netop afspærringspolitikken jo er en af årsagerne til, at vi må opretholde prislovgivningen et stykke tid endnu. Ingen kan beklage det mere end jeg, men jeg tror i hvert fald, at det vil være rimeligt at se hele spørgsmålet ud fra det synspunkt, at denne prislovgivning er en midlertidig lovgivning, som bl. a. afspærringspolitikken er årsag til, og sålænge disse ekstraordinære forhold er tilstede, må vi desværre affinde os med en form for regulering, i dette tilfælde prisloven.

Marinus Larsen: Jeg har kun en ganske kort bemærkning til det ærede medlem hr. Villemoes. Det ærede medlem citerede en udtalelse af mit partis ordfører ved en tidligere behandling af loven om priser og sagde, at ordføreren da havde udtalt håb om, at der ville fremkomme en naturlig prisdannelse, når vi nåede dertil, at markedet blev rigeligt forsynet med varer. Det

har vi allesammen håbet på, og sådan var det også i tidligere tid, selvom det ligger noget langt tilbage, men når man ser stigningen i antallet af prisaftaler — der er for tiden registreret mellem 1 500 og 1 600 —, så mister man troen derpå. I 1932, før vi fik valutacentralen, var der ca. 400 prisaftaler, i dag er der som nævnt nærværd 1 600, og det ærede medlem hr. Villemoes må undskylde, at vi efterhånden har mistet troen på, at vareforsyningen i tilstrækkelig grad er i stand til at skabe den konkurrence, som skal til for at skabe et naturligt prisleje.

Villemoes: Tager jeg forfærdelig meget fejl, når jeg siger, at loven, hvorefter prisaftaler skulle anmeldes, først kom nogle år efter, at England havde forladt guldret, efter hele den ulykkelige situation efter 1932? Det forekommer mig, at vi først fik denne lov senere. Ved loven blev prisaftaler for det første knæsat som absolut tilladelige, men det blev også vedtaget, at de skulle offentliggøres, så at man kunne se dem og anke over dem, hvilket medførte, at de, der lavede ulovlige prisaftaler, kunne hænges ud, om jeg så må sige, for urent trav. Da det nu er således, at en lovgivning, indført under socialdemokratiske ministre, siger, at disse prisaftaler er lovlige, men at de skal offentliggøres i statstidende, så er det altså helt i orden. Men jeg forstår ikke det ærede medlem hr. Marinus Larsen, når han siger, at det kan være rigtig nok, at når vi nu får varer nok, kunne vi lad være med at komme med et nyt lovforslag. Nu er det jo ikke det nye lovforslag, vi her skal debattere, men det var på det ærede medlems egen foranledning, jeg fremførte, hvad den tidligere socialdemokratiske ordfører har sagt om dette spørgsmål. Jeg kan tilføje, at to socialdemokratiske handelsministre har forelagt tilsvarende lovforslag uden at tænke på skærper, under lige så vanskelige forhold, som vi har i dag med hensyn til varetilførsel — det har jo været slemt i mange år. Men det var nu et sidespring. Det er efter min mening nødvendigt, at vi gør dette lovforslag færdigt, for at vi ikke skal stå uden prislov; der er jo ikke foreslået nedsættelse af et udvalg til behandling af lovforslaget, og af en række ordføreres udtalelser har jeg forstået, at der er et meget stort flertal for lovforslagets gennemførelse.

Jeg vil gerne rette en lille henstilling til den højtærede handelsminister. Jeg har foran mig handelsministeriets bekendtgø-